

Gebedsviering zondag 9 juli 2023 m.m.v. Aqua Vitae

Geen dwang maar innerlijke overtuiging

14^e zondag door het jaar

Begroeting Paul

Goede morgen en van harte welkom in deze viering.
Genade en vrede
Van God die onze innerlijke vrijheid
Voortdurend respecteert,
mogen met ons allen zijn.
In de naam....+

Openingslied: Het lied van vandaag en morgen

Wat altijd is geweest, het waaien van de geest
gebeurt aan ons vandaag.
Dat vuur van het begin, wij ademen het in,
Gods woord dat antwoord vraagt.
Die in de stilte sprak, het noodlot onderbrak
en nieuwe wegen baande,
Hij is nog niet verstomd, Hij zwaait ons toe en komt
en zegt ik ben uw Vader.

Het meeste gaat voorbij, maar meer en meer wordt Hij
de toekomst die ons wacht.
Bij hem is geen verraad,
Hij zelf heeft ons gemaakt, zijn oog is in ons hart.
Wij leven zijn bestaan, zijn ongekende naam
aanschouwen wij van verre.
Zijn zwijgen is van goud, zijn woord is ons behoud
in leven en in sterven.

Als alles is volbracht, zal Hij voor ons een stad
van brood en spelen zijn.
De stok die ons regeert, de dood zal zijn gekeerd,

wij zullen mensen zijn.
Hij geeft een nieuw gezicht aan duisternis en licht
aan alles wat wij deden.
Hij maakt zijn woorden waar, wij spreken met elkaar
een taal van hoop en vrede.

Themastelling: Paul

Een mens loopt rechtop.
Het is zijn natuurlijke houding.
Het kan gebeuren dat hij voorovergebogen loopt.
Dan is er wat aan de hand.
Een mogelijkheid is dat hij onder een veel te zware last gebukt gaat.
Die last kan letterlijk bedoeld zijn, maar ook figuurlijk.
Ik moest bij de voorbereiding van deze viering, en met name het lezen van het
evangelie terugdenken aan Frank Pierik waar we in zijn afscheidsviering
deze tekst ook hebben gekozen.
Voor deze mensen heeft de evangelist Matteüs een advies.
Hij heeft het in het stukje evangelie dat we vandaag van hem lezen over
Jezus die zegt: kom naar mij, jullie die belast en beladen zijn....mijn juk is
zacht en mijn last is licht.
Het thema voor deze viering luidt: Geen dwang, maar innerlijke overtuiging.

Toelichting van het symbool Silvia

'Een lichte last' is een verrassende combinatie.
Het gaat om een last, om iets lastigs dus.
Maar, die last is wel licht.
Je kunt er uitstekend bij overeind blijven.
Een lichte last, zo noemt Jezus datgene wat hij zijn volgelingen op de schouders legt.
Een last die licht is (...)?
Het zou je kunnen doen denken aan een mand met veren, zoals u deze
ziet op de voorkant van uw boekje.
Dat is dan ook het symbool voor deze viering geworden,
een mand met veren.

Meditatie Silvia

Je moet als mens wat te verstouwen hebben!
Als je nooit iets hoeft te dragen, dan blijven je armspieren maar slap.
En als je nooit tegen de wind in hebt moeten fietsen dan kun je bij de eerste de beste
stormachtige dag maar beter in je bed blijven.
Maar vandaag in deze viering gaat het over andersoortige lasten die mensen moeten
dragen.
Ik noem maar wat: de zorg voor kinderen, of de verantwoordelijkheid die mensen in
het bedrijf te dragen krijgen.
Dat zijn wel lasten van een andere soort, maar je kunt er óók sterk van worden;
mentaal bedoel ik!
Het is toch geweldig om verschillende uitdagingen te hebben waar je je schouders
onder moet zetten, of niet dan?

Nee, het wordt pas een ander verhaal - en daar ga je wél krom van lopen – als er dwang bij te pas komt.
Dan moeten we oppassen.

Verstilling

Meditatie Paul

Zolang mensen uit innerlijke overtuiging hun werk kunnen doen,
lukt het hun best, ook al kan het soms nog zo zwaar zijn.
Maar zo gauw er dwang aan te pas komt, is lijden in last.
O ja, er zijn veel manieren waarop we mensen geraffineerd onder druk kunnen zetten.
Er kan zo'n sfeer van onderdrukking, van dwingelandij in een gezin hangen, ook al wordt er met geen woord over gesproken...
Kinderen kunnen daar slachtoffer van zijn, of ook partners die in stilte gebukt gaan onder de overtrokken verwachtingen die ze van elkaar hebben...
We weten allemaal waar we het over hebben.
Daarom kunnen we maar beter rouwmoedig ons hoofd buigen en geen dwang uitoefenen op anderen en bidden en zingen om vergeving.

Lied om vergeving en bemoediging: Maranatha

Zingt voor de Heer
Hemel en aarde.
Komt en zingt voor de Heer
Alleluia Amen.

Hij kent uw Naam
Vrienden en vreemden
Ziet Hij kent u bij naam
Alleluia Amen.

Zo is hij God
God met de mensen
Zo is Hij onze God
Alleluia Amen.

Gebed Silvia/allen

**Het kan niet anders of U moet steeds zowat ál uw energie en vindingrijkheid als kunstenaar steken in de schepping van de mens.
Moet je zo'n mens eens zien.
Moet je kijken naar de innerlijke overtuiging,
van waaruit hij werkt!
Toch, God, kan die innerlijke overtuiging ook weggedrukt worden.
Dwang van allerlei kaliber kan aan die innerlijke overtuiging afbreuk doen.
Daarom bidden wij U dat we nooit of te nimmer Jezus uit het oog verliezen die ons leert hoe we elkaars innerlijke overtuiging het best kunnen respecteren.
Amen.**

Eerste lezing: Uit de profeet Zacharia, 9, 9-10. Silvia

Zo spreekt de Heer: Jubel luid, gij dochter Sion, juich, gij dochter Jeruzalem!
Zie, uw koning komt tot u, rechtvaardig en zegevierend; hij is deemoedig, hij rijdt op een ezel, op een veulen, het jong van een ezelin.

Ik vaag de strijdwagens weg uit Efraïm, de paarden uit Jeruzalem; de strijdboog wordt gebroken.

Dan kondigt hij vrede af onder de volken, dan gaat zijn heerschappij van zee tot zee, van de Rivier tot de grenzen der aarde.

Kort instrumentaal

Tweede lezing: uit het boek 'Een gegeven woord') Silvia

Er waren eens twee monniken onderweg naar huis.

Aangekomen bij een brede rivier die ze moesten oversteken, troffen ze daar een mooie jonge vrouw aan de oever; ook zij moest naar de overkant, maar durfde niet goed, vanwege het snel stromende water.

'Als u wilt', zei de oudere monnik beleefd, 'draag ik u naar de overkant'.

De jongere monnik ging voorop, soms van steen naar steen, soms door het snelstromende en koude water; de oudere monnik achter hem aan, de jonge vrouw op zijn rug.

Veilig aan de overkant gekomen, ging ieder zijn eigen weg.

De mooie jonge vrouw oostwaarts; de beiden monniken naar hun klooster in het westen.

Een uur samen lopend en bijna thuis zei de jonge monnik tegen de oudere: 'U moet wel tegen de abt zeggen, dat u tegen de heilige regel gezondigd hebt.'

Hoezo? Vroeg zijn ordebroeder.

'U hebt immers die mooie jonge vrouw gedragen...

'Goede vriend, ik droeg die vrouw maar even, al een uur geleden; ik heb ze allang niet meer op mijn rug; maar jij draagt ze blijkbaar nog steeds mee in je hart en hoofd.

Tussenzang: Een droom die geen bedrog is

Ik droomde eens en zie ik liep,
aan 't strand bij lage tij.

En ik was daar niet alleen

De Heer liep aan mijn zij.

We liepen saam het leven door

En lieten in het zand

Een spoor van stappen

Twee aam twee

De Heer liep aan mijn hand.

Ik stopte en keek achter mij

En zag mijn levensloop

In tijden van geluk en vreugd

Van diepe smart en hoop.

Maar als ik goed het spoor bekeek

Zag ik langs heel de baan
Daar waar het juist het moeilijkst was
Maar één paar stappen staan.
Ik zei toen Heer waarom dan toch
Juist toen ik U zo nodig had
Toen ik zelf geen uitkomst zag
Op 't zwaarste deel van 't pad.
Vol liefde keek de Heer mij aan
En antwoordde wat ik vroeg.
"mijn lieve kind toen 't moeilijk was,
Was Ik het die jou droeg".

Evangelië volgens Matteüs, 11, 25-30. Paul

In die tijd sprak Jezus: Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kinderen.

Ja, Vader, zo heeft het U behaagd.

Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven.

Niemand kent de Zoon tenzij de Vader, en niemand kent de Vader tenzij de Zoon en hij aan wie de Zoon Hem wil openbaren.

Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken.

Neemt mijn juk op uw schouders en leert van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Overweging Paul

Wanneer vroeger op school de leraar de vraag stelde: 'Wat weegt er zwaarder: een pond veren of een pond ijzer?' dan trapte haast iedereen er altijd weer in en antwoordde: 'Een pond ijzer, meester.'

Veren zijn weliswaar lichter dan ijzer, maar een pond van het een is toch echt even zwaar als een pond van het ander.

Een mand vol met veren is wel groot, maar is toch licht.

Waarschijnlijk was dat ook zo bij die monnik uit ons tweede verhaal van vandaag.

Hij draagt die mooie vrouw over de rivier.

Al zal het best een heel gewicht zijn op zijn rug, toch valt het hem niet zwaar.

Nu weten beide monniken dat de kloosterregel hun verbiedt een vrouw te dragen.

Na thuiskomst zegt de jonge monnik dan ook prompt tegen de oude monnik dat hij het moet gaan opbiechten bij vader abt.

De monnik heeft daar een ander idee over.

'Ik droeg die vrouw maar even, 'zegt hij' maar jij loopt er nog steeds mee in je hoofd.'

Voor deze oude monnik gaat het niet meer om de letter van de wet.

Hem gaat het om de geest van de wet.

Maar hoevelen gaan er, zoals die jonge monnik, niet gebukt onder de zware last van de letter van de wet!

Tegen hen zegt Jezus vandaag in het evangelie dat ze maar bij hem moeten komen en dat hij ze wel verlichting zal geven.

Hij doorziet dat men veel te veel onder dwang handelt in plaats van juist uit innerlijke overtuiging de dingen te doen.

Jezus weet waarover hij het heeft.

In zijn tijd is voor de joodse mensen het gehele intermenselijke verkeer, de gewoonten en de gedragingen enz. allemaal precies door wetten en wetjes geregeld. Zo mag men op sabbat maar een bepaald aantal stappen zetten.

Men weet precies waardoor men onrein wordt en wanneer men zijn vrouw mag wegzenden; men weet precies zus en men weet precies zo.

De gewone man en de gewone vrouw duizelen van al die regels, maar zijn intussen natuurlijk wél slachtoffer van een dergelijk keihard wettisch systeem dat zwaar op hen drukt.

Jezus treedt daar fel tegen op.

Hij wil geen dwang, maar innerlijke overtuiging.

Hij vraagt ons om bij hem te komen als we onder lasten gebukt gaan zodat hij ons verlichting kan schenken.

Het is alsof hij een voorgevoel heeft van wat latere bewegingen, zoals kerken, ervan zouden maken.

Want inderdaad, velen van ons weten het nog uit het verleden: 's zondags ging men niet in eerste instantie naar de kerk uit innerlijke overtuiging; nee, veel meer omdat het een plicht was.

Ook de vastentijd onderhield men niet omdat men dat belangrijk vond, maar omdat het nu eenmaal een wet was.

Alles was in wetten en wetjes vastgelegd, van seksualiteit tot priesterkleding; ja zelfs make-up was bij de kerkelijke wet geregeld.

Ieder wist waar hij zich aan te houden had en wat wél en wat nog net geen zonde was.

Er zijn mensen die deze tijd terug willen; in hun ogen komt er dan tenminste zekerheid.

Anderen zijn zeer gehavend uit die tijd gekomen.

Voor geen geld willen ze zulke toestanden nog terug.

Deze laatsten mogen Jezus aan hun kant weten.

Hij wil dat zeker ook niet.

Hij vindt dat je geen loodzwaar gewicht op de schouders van mensen mag leggen.

Leg er maar een pak veren op, dat is beter, vindt hij.

Met andere woorden er moeten wel wetten zijn, maar die moeten ons niet van buitenaf opgelegd worden; we moeten vanuit innerlijke overtuiging voelen dat ze nodig zijn.

Het moet zijn zoals Zacharias het ons vandaag in de eerste lezing zegt: staar je niet blind op de wet!

Juich omdat je koning in aantocht is, je koning die bevrijding brengt!

Strijdwagens zal hij vernietigen en alle strijdmateriaal kapot breken.

Hij zal vrede brengen.

Beste mensen, dat kan allemaal gebeuren als wij elkaar geen zware wetten en regels opleggen en wanneer de kerk dat ook niet doet.

Het gaat erom dat we elkaar in vrijheid attenderen op wat belangrijk is als we tot bevrijding en vrede willen komen.

We moeten de wet niet ervaren als dwang.

Integendeel, we zullen naar zo'n wet leven vanuit een innerlijke overtuiging.

Instrumentaal

Woorden van geloof: Paul

V: Ik geloof in God,
Schepper van hemel en aarde.

**Ik geloof dat God zijn schepping
aan ons, mensen, heeft toevertrouwd
opdat wij zijn werk zouden voortzetten
en deze aarde voor alle mensen
bewoonbaar zouden maken.**

V: Ik geloof in Jezus Christus,
de Verlosser van de wereld.

**Ik geloof dat wij uitgenodigd worden
om door onze levenshouding mee te werken
aan de opbouw van een betere wereld,
door ons in te zetten
voor meer levenskansen voor iedereen
en om Christus' werk verder uit te dragen.**

V: Ik geloof in de Heilige Geest
die ons inspireert om als een betrokken gemeenschap
voort te gaan.

**Ik geloof dat ik persoonlijk word aangesproken
om deelgenoot te zijn van deze gemeenschap,
samen met zo veel betrokken mensen.
Amen**

Voorbede Silvia

Wij bidden om brood voor de velen die honger lijden, om water voor de dorstigen, om medicijnen voor de zieken, om beschutting tegen zon, regen en koude voor de daklozen, om vrede voor allen die te lijden hebben onder oorlog en geweld.

Laat ons zingend bidden.

Maak het stil
Kijk eens diep naar binnen

Voel wat je doen moet
Maak het stil.

Wij bidden om liefde voor hen die veel genegenheid te kort komen, om troost voor allen die verdrietig zijn, om aandacht voor allen die zich eenzaam en verlaten voelen, om verdraagzaamheid voor hen die bevooroordeeld zijn jegens anderen.
Laat ons zingend bidden.

Maak het stil
Kijk eens diep naar binnen
Voel wat je doen moet
Maak het stil.

Wij bidden om hoop voor allen die wanhopen aan hun toekomst, om redding voor allen die door de dood bedreigd worden, om bevrijding voor allen die verslaafd zijn en hun eigen leven kapot maken, om oprechte hulp voor allen die het leven op eigen kracht niet aankunnen.
Laat ons zingend bidden.

Maak het stil
Kijk eens diep naar binnen
Voel wat je doen moet
Maak het stil.

Wij bidden om dankbaarheid bij allen die het goed hebben, om tevredenheid bij hen die alles hebben wat hun hartje begeert, om echte blijheid bij hen die kunnen doen en laten wat ze willen, om de bereidheid te delen bij allen die veel bezitten.
Laat ons zingend bidden.

Maak het stil
Kijk eens diep naar binnen
Voel wat je doen moet
Maak het stil.

Ontsteken van het licht in herinnering aan hen die gestorven zijn Paul/Silvia kaars

Wij willen, vanuit ons zoekend en tastend geloof waarmee we hier vandaag aanwezig zijn, aan de paaskaars de gedachteniskaars aansteken.
De kaars die symbool staat voor allen die wij vandaag willen gedenken.
Mag dit een moment van verbondenheid zijn, van gewijde stilte, van naar boven laten komen van onze gevoelens van weemoed en dankbaarheid – verlangen naar een weerzien ooit.

Aangedragen intenties

Maak het stil

Kijk eens diep naar binnen
Voel wat je doen moet
Maak het stil.

Onze Vader/Wees gegroet Silvia

Geen actie zonder ons licht op te steken bij God, zonder ons oor te luister te leggen bij Hem, zonder ons in gebed te richten op Degene die we mogen noemen:

***Onze Vader,
graag zouden wij in deze wereld
uw naam geheiligd zien.
Mochten steeds meer mensen U kennen
als God-met-ons.
Uw Rijk kome!
Een rijk van liefde, vrede en gerechtigheid.
Uw wil geschiede,
want Gij wilt dat wij gelukkige mensen zijn,
die zich inzetten voor de ander.
Wij vragen U om het dagelijks brood,
om het nodige voedsel voor wie honger heeft
en om de moed ons voedsel te delen.
Vergeef ons onze schuld,
want dikwijls zijn wij onverschillig voor uw liefde.
Leer ons de anderen vergeving schenken,
steeds opnieuw, zonder bitterheid.
Leid ons weg uit de bekoring
van hoogmoed en onoprechtheid.
En verlos ons van het kwade.
Want Gij zijt de vrede en de vreugde,
de kracht en de heerlijkheid
tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.***

In haar rol van vrouw en moeder geeft Maria ons een heel concreet voorbeeld. Door haar ja-woord aan God kan Jezus geboren worden. Bidden wij tot Maria opdat ook wij, door ons ja-woord, Christus in deze wereld 'geboren' doen worden

***Wees gegroet Maria
Vol van genade,
De Heer is met u,
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen,
En gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot.
Heilige Maria, moeder van God, bid voor ons,
zondaars, nu en in het uur van onze dood.
Amen.***

Vredeswens Paul

Overal waar Jezus kwam genas Hij zieken,

kwam Hij op voor de zwakkeren en
voor mensen die in nood verkeerden.
Bracht Hij vrede waar onvrede was.
Door diezelfde Jezus worden wij uitgenodigd dit
voorbeeld te volgen en daarom bidden wij samen;

***Heer, Jezus Christus,
zend ons uw vrede, opdat ons hart vrede uitstraalt.
Zend ons uw vrede, opdat onze woorden en daden in harmonie zijn.
Zend ons uw vrede, dat we in het scheppen van vrede uw zegen mogen
ervaren.***

Geven wij elkaar een teken van die vrede.

Vredeslied: The rose

Some say love, it is a river
That drowns the tender reed
Some say love, it is a razor
That leaves your soul to bleed
Some say love, it is a hunger
An endless, aching need
I say love, it is a flower
And you, it's only seed

It's the heart, afraid of breaking
That never learns to dance
It's the dream, afraid of waking
That never takes the chance
It's the one who wont be taken
Who cannot seem to give
And the soul afraid of dyin'
That never learns to live

When the night has been too lonely
And the road has been too long
And you think that love is only
For the lucky and the strong
Just remember, in the winter
Far beneath the bitter snow
Lies the seed, that with the sun's love
In the spring, becomes the rose.

Slotgedachte Silvia

Als wij mensen elkaar de hand geven
en niet langer leven als ieder voor zichzelf,
dan ontstaat nieuw leven.

Als wij mensen van ons eiland wegtrekken
en gaan naar wie door verdriet of angst eenzaam leven,
dan ontstaat er een nieuw land van mensen samen.

Als wij mensen onszelf niet langer doof houden van elkaar,
maar luisteren naar wat er leeft,
dan ontstaat er een nieuw land van mensen samen.

Als wij mensen onszelf niet langer doof houden voor elkaar,
maar luisteren naar wat er leeft,
dan ontstaat er een nieuwe band waarvan we kunnen leven.
Waar wij mensen langs elkaar heen leven,
elkaar opzij schuiven, blind zijn voor elkaar,
geen oog hebben voor elkaar, dan gaat het leven dood.

Als wij mensen onze deur, onszelf openen voor elkaar
en elkaar uitnodigen om binnen te komen
en bij elkaar veilig kunnen zijn in alle kwetsbaarheid,
dan ontstaat er nieuw leven.
Op zoveel plaatsen ver weg en heel dichtbij naast ons,
verlangen mensen zo naar leven.
Op zoveel plaatsen hopen mensen op mensen
die kunnen zien en die kunnen horen met hun hart.
Op zoveel plaatsen ver weg en heel dichtbij naast ons,
verlangen mensen naar een woord van begrip,
naar een arm om hun schouder,
want mensen zoeken leven dat leefbaar is.

Als wij zo leven met en voor elkaar,
dan kunnen wij God zien.

Mededelingen Paul

Dan tot slot een paar mededelingen,
Allereerst wil ik het koor Aqua vitae hartelijk danken voor de mooie zang, en Ria
Wienk wederom voor het beschikbaar stellen van haar prachtige tuin.

De bloemen van deze viering gaan naar Ria Pierik, die hartproblemen heeft en wat
kwakkelt met haar gezondheid.
Dan zijn er nog 2 doosjes chocolade de eerste is voor Ada en Hardy Ellenbroek die
een steuntje in de rug verdienen vanwege hun gezondheid en een doosje voor Karel
Wittenhorst die onlangs 90 jaar is geworden.

De volgende viering is op zondag 30 juli om 10.00 uur in de synagoge.

Tot slot gaan we met de collecteschaal rond voor de onkosten van onze
gemeenschap.

Wegzending Paul

Hij staat er nog steeds op de voorkant van uw boekje: de mand met veren.
'Mijn last is licht', hebben we Jezus horen zeggen.

Dat klopt.

Hij vraagt dat we de dingen vanuit innerlijke overtuiging doen.

Proberen we dat.

Zo voorkomen we dat we gebukt gaan onder loodzware lasten.

Gaan we dan uiteen met slechts een lichte last op onze schouders om uit te dragen de vrede van onze God:

Gezongen Zegenwens Paul en evt. Silvia

V: De levende zegene en behoede u,
de levende doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig,
de levende verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.

A: Zegen ons en behoedt ons, doe lichten over ons uw aangezicht en wees ons genadig.

Zegen ons en behoedt ons, doe lichten over ons uw aangezicht en geef ons vrede.

V: (gesproken) Zegene u de levende en almachtige God, Vader, Zoon en heilige Geest, dale over u neer en blijve altijd bij u.

A: Amen

Slotlied: Mensen onderweg

Mensen onderweg, eeuwenlang bewegen zij zich voort.
Mensen onderweg, zoeken zich een thuis een leefbaar oord.
Heel de aarde rond over land, over zee,
loopt goed zichtbaar een menselijk spoor.
Hier wat primitief, daar modern eigen tijds
Soms met omwegen, meestal rechtdoor.

Mensen gaan op weg, uit wat onrechtvaardig is vandaan.
Mensen onderweg blijven uitzien naar een nieuw bestaan.
Hopen op herstel van de waarden van toen,
uit een tijd die voorbij is gegaan.
Of zij breken af wat van gisteren nog staat,
omdat zij nieuwe wegen inslaan.

Mensen ga op weg, drijf mee met de stroom of ga alleen.
Mensen onderweg kunnen niet over of om jou heen.
Voel je niet verplicht om de hoofdweg te gaan.
er zijn zijwegen voor iedereen.
Waar de zin van alles wat leeft wordt verstaan, komen al onze wegen bijeen.

